

KUKátk

DO TVAROŽENSKÉ FARNOSTI

ročník 5 / číslo 1

březen 2015

Žehnání vína
27. 12. 2014

Tříkrálová sbírka
v Mokré

SLOVO OTCE JOSEFA

Blížíme se k Velikonocům, po kterých 21 našich mladých farníků přijme svátost biřmování pomazáním křížem a vkládáním rukou otce biskupa. Tato výjimečná událost odkazuje k Letnicím k seslání Ducha Svatého. Žít bez Ducha Svatého je jako veslovat přes oceán. Žít s Duchem Svatým znamená napnout plachty. Takový život nepřestane být úžasným dobrodružstvím, ba naopak cesta bude mnohem dynamičtější, protože člověk tak úplně jistě neví, kam ho vítr zavěje. Přeji našim biřmovancům, ale i sobě a celé farnosti, ať nás Duch Svatý probudí, dá našemu životu správný směr, spálí v nás svým ohněm všechno bezcenné, zapálí v nás plamen své lásky a přivede k našemu Otcí.

Váš farář otec Josef

ADVENTNÍ DĚTSKÉ MŠE SVATÉ

Každou středu slouží otec Josef dětskou mši svatou v mediátéce v Mokré. Ne jinak tomu bylo i v době adventní. Avšak tyto mše měly kouzlo předvánoční atmosféry, protože jsme je zahajovali průvodem s rozsvícenými lampičkami setmělým sálem k obětnímu stolu, kde potom lampičky svítily po celou dobu mše. Myslíme, že se nám povedlo vytvořit krásné společenství připravující se na příchod Ježíška.

Holky z Mokré ☺

TAIZÉ – SETKÁNÍ MLADÝCH V PRAZE

V době od 29. 12. 2014 do 2. 1. 2015, kdy většina lidí oslavovala začátek nového roku jak se patří, se do našeho hlavního města sjelo na třicet tisíc mladých lidí z různých koutů Evropy. Společně s nimi jsme se zúčastnili již 37 evropského setkání "Pouti důvěry na zemi", kterou koncem sedmdesátých let zahájil bratr Roger z komunity Taizé.

Do Prahy se toto setkání vrátilo po 24 letech. Mladí přijeli, aby se spolu modlili zpěvem i v tichu, a také aby se setkali a sdíleli se.

Spolu se mnou se do Prahy z naší farnosti vypravili Zdeněk a Danka Severovi a Kuba Strejček. Tvořili jsme malou skupinku společně ještě s našimi spolužáky a kamarády z Biskupského gymnázia. Ubytování jsme byli na Malé Straně, kde jsme měli i svou hostitelskou farnost. Vždy dopoledne jsme měli program právě tam a odpoledne jsme si mohli vybrat z řady přednášek a workshopů na různá témata. Večer jsme se všichni setkali na výstavišti v Letňanech, kde jsme dostali balíček jídla na další den a teplou večeři. Poté následovala společná večerní modlitba.

Za sebe musím říci, že to byl opravdu silný a nezapomenutelný zážitek, tvořit tak velké společenství s lidmi různých národností a různých církví. Vždy si vzpomenu na svatého otce Jana Pavla II., který řekl: „Na cestě k jednotě patří jistě přednostní místo společné modlitbě, modlitebnímu sjednocení všech, kteří se shromažďují kolem Krista. Jestliže se křesťané dokážou sjednotit ve společné modlitbě kolem Krista, vzroste tím jejich vědomí, že to, co je rozděluje, je zanedbatelné ve srovnání s tím, co je spojuje.“ I když jsme jeden druhého neznali, každý mluvil jiným jazykem, pocházeli z různé země a vyrůstali v různých kulturách, přesto jsme společně chválili Pána písněmi a modlitbami v jednom společenství. Každý zpíval ve vlastním jazyce a všechny nás spojovala jednotná melodie.

Jsem moc ráda, že jsem dostala tu možnost strávit konec roku a začátek nového s mladými v tak krásném a otevřeném společenství.

Monika Buchtová

VÁNOČNÍ POŠTA

Ráda bych se s vámi podělila o jeden vánoční dopis. Říkáte si asi proč?

Dopisuji si s mojí kamarádkou, spolužačkou, již více než půl století. Odstěhovala se s maminkou a prarodiči po válce do severních Čech. Naše dopisy, alespoň jednou za rok, putují sem a tam. Vždy si povídáme o rodině a já hlavně píši, co je nového v naší vesnici. Ráda se zajímá o všechno a jak sama píše: „Na moji rodnou Tvarožnou vzpomínám čím dál více. Asi to patří k pokročilému věku.“

V posledním dopise jsem se trošku chlubila s naším překrásně opraveným kostelem: „Škoda, že ho nemůžeš vidět, měla bys také velikou radost.“ A brzy přišla odpověď. Napsala mi: „Já do smrti nezapomenu na kostelní předsíň, kde visel veliký kříž a na něm Pán Ježíš. Ještě tam pořád je? Určitě ano!“

Víte, že mě napadlo, kolik nás prochází pod tímto křížem, aniž bychom si povšimli, že má Pán Ježíš otevřenou náruč i pro nás a pro naše starosti i radosti.

Ještě jedna vzpomínka mně připomněla moje babičky, které nikdy neminuly kříže bez políbení. V té staré době se moc lidé nelíbali, ale Pánu Ježíši ten polibek přece jen patřil!

A.T.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2015

Každý rok můžete od 1. do 14. ledna potkat skupinky koledníků v kostýmech Tří králů, kteří předávají poselství o narození Božího Syna a zároveň prosí o příspěvek na charitativní účely.

Tato charitativní akce je nedílnou součástí tradice, ale především poselstvím dobré vůle. Z výtěžků sbírky poté Charita Česká republika celoročně pomáhá těm, kdo si sami pomoci nedokážou.

Štedrost dárců Tříkrálové sbírky dosáhla v brněnské diecézi téměř 21 mil. korun, což je o bezmála 1,7 milionu korun více než loni. Obyvatelé jižní Moravy a části Kraje Vysočina patří mezi nejštedřejší dárce. Na území ČR se vykoledovalo 89 mil. korun.

Naprostá většina vykoledovaných prostředků zůstává v regionu, kde byly vybrány. Příklady záměrů využití sbírky jsou např. rekonstrukce Denního stacionáře Effeta pro lidi s mentálním postižením a autismem v Brně, podpora služeb pro lidi bez domova, Dům léčby bolesti s hospicem sv. Josefa v Rajhradě.

Chtěli bychom poděkovat vám všem, kteří jste vlídně koledníky přijali, otevřeli svá srdce a přispěli do kasičky. Veliké díky patří i samotným koledníkům, kteří věnovali svůj čas i energii ve prospěch pomoci druhým.

Tvarožná

Letošní výtěžek tříkrálové sbírky ve Tvarožné činil 37 933,- Kč, což je o 3 000,- Kč více než minulý rok. Oblastní charita Rajhrad děkuje všem štědrým dárcům, kteří přispěli na dobrou věc a pomohli lidem v nouzi. Zároveň bychom chtěli poděkovat koledníkům a vedoucím skupinek za jejich ochotu a čas věnovaný pro potřeby druhých.

Marie Bajerová

Mokrý-Horákov

I když jsme se v sobotu 10. 1. 2015 probudili do deštivého rána, nikoho zkoledníků ani vedoucích to neodradilo a v 10 hodin jsme byli připraveni vyrazit koledovat. Před tím nás ještě pozdravil pan starosta Aleš Ryšánek a otec Josef, který nám na cestu udělil požehnání. Mohu s potěšením konstatovat, že se nám povedlo překonat výtěžek z loňské sbírky a to o pořádný skok. Celkově jsme vykoledovali neskutečných 71 021,- Kč. Z toho bylo 22 721,- Kč ve staré Mokrém, 24 889,- Kč na sídlišti a 23 411,- Kč v Horákově. Pro zajímavost – loňský výtěžek byl 60 600,- Kč.

Ing. Hana Ženožičková, asistentka Oblastní charity Rajhrad

Velatice

Tříkrálová sbírka v obci Velatice letos proběhla 3. 1. 2015 v dopoledních hodinách. Letos opět vyšly 3 skupinky koledníků, kteří dohromady vykoledovali 34 428,- Kč, což je nejvíce v historii konání TS v obci.

Jan Strejček

FALEŠNÉ PŘEDSTAVY O DRUHÝCH

V první knize Starého zákona, Genesis, čteme, že Bůh při stvoření světa řekl na všechno, že je to dobré, jen na jedno řekl, že to dobré není. Aby byl člověk sám. Člověk byl stvořen jako bytost společenská, což má svoje klady i zápory. Mezi ona negativa patří naše falešné představy o těch druhých.

Anglický spisovatel George Bernard Shaw kdysi řekl, že ze všech lidí, které zná, si nejvíce váží svého krejčího. Kdykoli k němu přijde, krejčí mu vždycky znovu vezme míry. Ostatní lidé si ho totiž už jednou změřili a svůj názor na něj nemění.

Většinou jsme lidé pohodlní a nemáme snahu pokaždé věci znovu zkoumat a staré známé, včetně svých přátel, si znovu „přeměřit“.

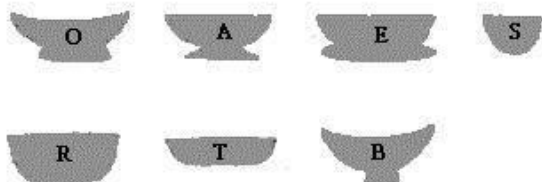
Takhle se ale onen krejčí ke spisovateli nechoval. Věděl, že člověk se může měnit. A proto hodnotil každého příchozího znovu a individuálně. Pokud by ušil šaty podle staré míry, určitě by neseseděly a on by tím pádem ztrácel důvěru svých klientů.

Cítíme-li někdy, že těm druhým přestáváme rozumět, míváme v tu chvíli po ruce jednoduché vysvětlení. Oni jsou stále stejní. Nesrozumitelní, divní, nezměnili se. A pokud, tak každopádně k horšímu. A přece je pravda zcela jiná. Oni se změnili možná k lepšímu, ale my na ně hledíme původní optikou svých starých, už notně zkreslených brýlí.

z knihy Maxe Kašparů: Po provaze ke Kristu
připravila Marie Buchtová

Na popeleční středu při udílení popelce zaznívá důležitá výzva, která by nás měla provázet nejen po celou postní dobu, ale vlastně po celý náš život. Aby se popel nerozsypal, bývá většinou v misce. Několik takových misek máme v tomto úkolu.

K vylúštění tajenky je potřeba přiřadit k miskám jejich správné obrisy s písmenky.

SVATÝ MELICHAR GRODECKÝ (asi 1584 – 1619)

Narodil se okolo roku 1584 (přesné datum není známo) ve slezském Těšíně do šlechtické rodiny. Grodečtí a jejich široce rozvětvená rodina pocházeli z polského města Grodziec a dali církvi více významných mužů. Například Melicharův strýc Jan byl olomouckým biskupem a zakladatelem jezuitské koleje v Brně. Příbuzný Stanislav Grodecký byl krakovským rektorem a Melicharův strýc (bratr matky) byl svatý Jan Sarkander.

Melichar prožil dětství v rodném městě, kde získal i základní vzdělání. Vyšší vzdělání nabyt ve Vídni, kde jej duch tamní jezuitské koleje natolik uchvátil, že se rozhodl ke vstupu do Tovaryšstva Ježíšova.

Jeho noviciát začal v roce 1603 v Brně. Po složení prvních řeholních slibů vyučoval v nižších třídách brněnského kolegia (společenství). V letech 1607 – 1608 studoval ve Štýrském Hradci (Gratz – dnešní Rakousko) rétoriku a vyučoval gramatiku. Poté studoval filosofii v Praze. S titulem magistr v letech 1610 – 1612 vyučoval gramatiku na kolegiu v Kladsku (dnešní Polsko). Dalších šest roků strávil v Praze, kde absolvoval dvouletý mravoučně-pastorační kurz teologie. Představení chtěli využít jeho mimořádných

Zdroj:

http://cs.wikipedia.org/wiki/Melichar_Grodecký

schopností v praktické duchovní službě, a tak mu studium zkrátily o dva roky. Melichar vynikal také v hudbě. Po celou dobu studií byl dirigentem zpěváckého sboru v pražském kolegiu. Stal se duchovním správcem na pražském předměstí Kopaniny a mimo to vykonával ještě funkci ředitele domova pro chudobné studenty.

Jeho plodnou apoštolskou práci přerušila třicetiletá válka. Vlády v českém království se ujali protestantští stavové, kteří jezuitu vykázali ze země. Dne 8.června 1618 odchází i Melichar a ubírá se na východ – do Horních Uher (dnešní Slovensko), kam jej poslali jeho představení. V Humenném působil coby vojenský kaplan a krátce poté odchází do Košic. Již v doprovodu svých přátel, ostřihomského kanovníka Marka Křížína a Štěpána Pangráce, s nímž kdysi žil pod jednou střechou v brněnském noviciátu. I zde měl Melichar sloužit jako

kaplan pro císařské vojáky, kteří pocházeli z různých zemí střední Evropy a mohli se s knězem domluvit svou řečí (polsky, česky, německy).

V té době vojska protestantského vévody Bethena (ze Sedmihradska – dnešní Rumunsko) obsadili Košice. Obyvatelstvo, které bylo ve velké většině protestantské, sympatizovalo s Bethenem. Aby radní zabránili plenění města, vydali kněze do rukou okupantů jako rukojmí. Věznění byli ve vlastní rezidenci a zpočátku s nimi bylo zacházeno dobře. Věznilé se je ale stále tvrdším způsobem snažili přimět k odchodu z katolické církve. Když neuspěli, použili násilí. V noci ze 6. na 7. září 1619 je podrobili krutému mučení. Kněží prokázali mimořádnou statečnost, když zůstali věrni svému přesvědčení i v okamžiku smrti. Jako posledního utýrali pátera Grodeckého, který před tím musel sledovat usmrcení svých druhů.

Smrt kněží vyvolala v Košicích pobouření. Radní se od činu distancovali a těla nechali tajně pohřbít na neznámém místě. V březnu 1620 se podařilo palatýnově (správce královského majetku) manželce Katarýně Forgáčové vykoupit ostatky mučedníků. Po přechodném uložení v Nižné Šebestové byly převezeny v roce 1635 do Trnavy a uloženy v kostele sv. Anny.

Vyhlášení pátera Melichara Grodeckého a jeho společníků za blahoslavené se uskutečnilo v roce 1905 v Římě. Velké oslavy na počest svého rodáka tehdy uspořádali v Těšíně. Část ostatků tam byla převezena do nově vystavěné kaple zasvěcené blahoslavenému Melicharovi.

V roce 1995, při své návštěvě Slovenska, prohlásil papež Jan Pavel II. Melichara, Štěpána a Marka za svaté. Všichni tři jsou známí pod jménem „Košičtí mučedníci“.

Ladislav Kaluža

MINISTRANTSKÝ FLORBAJOVÝ TURNAJ V TELNICI

Dne 8. února se v Telnici pořádal již tradiční florbalový turnaj ministrantů z okolních farností. Soutěž byla rozdělena do dvou kategorií – mladší (I. stupeň ZŠ) a starší (II. stupeň ZŠ).

Do Telnice rok co rok jezdí více a více týmů a tak bylo letos 5 týmů v mladší kategorii a ve starší o jeden více. Celkem zde bylo 81 hráčů a kvůli tomuto velkému počtu se hrálo pouze 1×10 min. Odvážně reprezentovat naši farnost se

za mladší kategorii vydali: Honzík Ženožička, Richard Fajstl, Franta Barták, Tomáš Paulík, Šimon a Vojta Daňkovi, které doplnily posily z Blažovic: Ondra Trávníček, Matěj Daněk a David Škaroubka. Za starší kluky se zúčastnili: Jan Severa, Matyáš, Kryštof a Kuba Zouharovi a Lojza Brzobohatý. Jelikož se hrálo systémem pět hráčů a jeden brankář, museli starší kluci vždy vzít někoho z mladších hráčů, aby nehráli v oslabení. V mladší kategorii se nám nepodařil zápas o třetí místo a tak jsme obsadili místo čtvrté, mezi Syrovicemi (3.) a Telnicí (5.). Ve starší kategorii se nám vedlo trochu lépe, ale doplatili jsme na malý počet hráčů a boj o finále jsme prohráli a v boji o třetí místo jsme také neuspěli. Z turnaje jsme si tedy odvezli dvě čtvrtá místa a radost z krásně prožitého odpoledne.

Jakub Strejček

OBJEV UNIKÁTNÍ ROTUNDY

V budově Matematicko-fyzikální fakulty University Karlovy v Praze na Malé Straně byla objevena rotunda sv. Václava z 10.století. Archeologové ji považovali po 376 let za ztracenou. Badatelé rotundu hledali v průběhu staletí několikrát, ale vždy nakonec konstatovali, že zanikla beze stopy.

Historie rotundy

První zmínka o ní je v legendě z 11. století, která praví: „...při převozu těla sv. Václava ze Staré Boleslavi do Prahy (asi roku 945) se na tomto místě koně zastavili a odmítli jít dál. Svatým nákladem nepohnul ani pár tažných volů. Až kající motlitba shromážděného zástupu uvolnila cestu...“. Tolik legenda. Pravdou je, že budoucí rotunda sv. Václava skutečně stála na vyvýšeném místě a terén zde byl pravděpodobně dost strmý a kluzký.

Ve středověku rotunda plnila funkci hřbitovní kaple, náležející k nedalekému kostelu sv. Mikuláše. Po velkém požáru v roce 1420, hřbitov zanikl a na jeho místě vyrostly nové domy. Další ničivý požár roku 1541 rotundu odsoudil na padesát let do role skladiště. Teprve četné stížnosti měšťanů, že si taková památka zaslouží větší úctu, byla vyklizena a navrácena svému účelu. Obnovená sláva však netrvala dlouho. Bylo rozhodnuto, že bude zakomponována do stavby nového barokního kostela. Přestavba se uskutečnila v letech 1628-1630. V druhé polovině 17.stol. jezuité vystavěli v okolí nový komplex budov. Tentokrát starobylý kostelík nevydržel tlak okolních staveb a musel být v roce 1683 „stržen do základů“. Torzo rotundy se tak ocitlo v základech nových barokních budov. Tak skončila historie starobylého kostelíka.

Jak k objevu došlo?

V rámci rekonstrukce budovy (měla zde vzniknout ještě jedna učebna) bylo zahájeno s vybíráním zásypů. Práci začaly komplikovat bloky zdiva. Prozkoumání ukázalo, že jde o krypty (podzemní kaple pro pohřbívání). Po důkladném zaměření se pokračovalo s jejich vybouráváním. Mezi zbylými konstrukcemi se objevily tři části románského zdiva. Záhy bylo jasné, že se podařilo najít pozůstatky zmizelé rotundy sv. Václava. Všechny práce byly zastaveny a prvořadým úkolem se stala záchrana zbytků stavby. Objev unikátní románské dlažby řadí rotundu mezi památka zcela mimořádného významu.

Jak to bude dál?

Byl zpracován návrh záchrany, úprav a konzervace. Na přípravě projektu se podílela řada expertů a vědců z různých oborů. Jeho cílem je zachránit a také zpřístupnit památku veřejnosti. Celý projekt bude stát jistě nemálo finančních prostředků. Věřme, že se najdou, vždyť památka je svědkem křesťanských kořenů naší minulosti. Díky mnoha šťastným okolnostem, zůstalo torzo rotundy zachováno pro objev v době, která již dokáže ocenit obrovskou hodnotu tohoto nálezu.

Ladislav Kaluža

TOTO JE MOJE TĚLO...

Představte si tuto situaci. Na dlouho odjíždíte daleko od všech svých milých, možnost setkání je vyloučená a jiné způsoby komunikace omezené. Rádi byste jim na sebe nechali nějakou památku nebo odkaz, aby na Vás nezapomněli a abyste skrze ni mohli být s nimi. Co Vás napadne? – napsat dopis, nechat zarámovat svou fotku, něco hmotného nebo nějakou cennost... všechno je ale nepoměrně malé a nedokáže vyjádřit to, co cítíte. Bezmoc člověka je v této chvíli téměř hmatatelná, jinak je tomu však u Boha.

Když nám chtěl Ježíš něco nechat před tím, než byl ukřižován, zvolil to nejcennější – sám sebe, svoje tělo a svou krev. Tím se stal naprosto zranitelným, protože se cele vydal i s tím rizikem, že jeho dar nebude přijat.

Tím cenným darem, který od něho máme je tedy eucharistie. Skrze malou hostii se nám dává celý Bůh a všechny nás v sobě spojuje. Touží se nám stále znovu a znovu dávat, doslova plýtvá svou milostí a člověku nechává maximální svobodu v tom, jestli jeho dar přijme.

Silně se mi zapsala do paměti část kázání otce Josefa při prvním svatém přijímání před dvěma nebo třemi roky, kdy dětem říkal, že: „První svaté přijímání

je krásné, ale víte, co je ještě krásnější?“ A odpovědí na tuto otázku bylo: „Přece druhé svaté přijímání.“ A pak třetí a každé další, protože nás stále více přibližuje k Bohu a připravuje nás na to poslední nejkrásnější setkání na věčnosti.

Obnovit či prohloubit svůj vztah k eucharistii jsme zváni během následujících měsíců, v období před Národním eucharistickým kongresem, který se bude konat na podzim v polovině října v Brně. Tomuto kongresu má předcházet příprava ve farnostech, pro tuto přípravu bylo nachystáno šest témat (např. v březnu Eucharistie a solidarita). V naší farnosti proběhlo už jedno setkání na faře zaměřené na tři z témat přípravy, druhé setkání je plánováno na sobotu 14. 3. od 18.30 na faře a tímto jste na ně srdečně zváni.

Pro ty z vás, které by zajímaly podrobnosti k Národnímu eucharistickému kongresu (NEK), přidávám odkaz na oficiální web: <http://nek2015.cz/>, kde naleznete bližší informace. Když jsem trošku brouzdala po internetu a hledala nějaké informace k NEK, narazila jsem i na negativní reakce na tuto připravovanou akci. Myslím ale, že vůbec není na místě něco soudit. Na nás teďka je vzít to jako příležitost, která se nám nabízí, a "vytřískat" z toho to dobré.

Radost a odvalu na cestě (zнову)objevení či posílení našeho vztahu k eucharistii přeje Daniela :)

SYMBOLIKA LOGA NÁRODNÍHO EUCHARISTICKÉHO KONGRESU

Hlavním motivem loga jsou ruce, které symbolizují smlouvu, spojení a jednotu. Ruka je také symbolem oběti – nabídnuté pomoci. Ruce v logu mají zároveň připomínat ruce kněze, který je při eucharistické modlitbě vztahuje nad chléb a víno.

**Národní
eucharistický
kongres 2015**

Hlavní motiv loga je umístěn ve čtyřech kapkách, které dohromady tvoří kříž. Svoji symboliku mají i barvy, ale v černobílé verzi KUKátka nejsou patrné :). Žlutooranžová barva představuje barvu dozrálých klasů, zelená barvu vína. Červená připomíná Kristovu krev a modrá Pannu Marii stojící pod křížem. Červená a modrá jsou zároveň barvami národními. Všechny čtyři kapky spojuje Eucharistie – střed našeho života.

Když jeden bohatý podnikatel narazil na rybáře, který poklidně seděl opřený o loď a hrál si s dětmi, zděšeně se ho zeptal: „Proč nerybaříš?“ „Protože pro dnešek jsem už ulovil dostatečné množství ryb,“ odpověděl rybář.

„Proč neulovíš ještě nějaké další?“

„A co bych s nimi dělal?“

„Vydělal bys více peněz,“ zněla podnikatelova odpověď. „Mohl bys k lodi připevnit motor, vydat se do hlubších vod a ulovit více ryb. Pak bys získal peníze na dvě lodě..., a snad i na celou flotilu. A stal by se z tebe boháč jako ze mne.“

„A co bych dělal potom?“ zeptal se rybář.

„Mohl by sis pořádně užívat života.“

„A co myslíš, že právě dělám?“ odpověděl rybář.

V postní době bychom se měli snažit víc jak jindy být rybářem. který si hraje s dětmi, umět se zastavit, protože čím víc člověk spěchá, tím pomaleji by měl jít, aby do cíle v pořádku dorazil.

Postní doba nám dává možnost srovnat v sobě co je zkřivené, zklidnit co se zbytečně zrychlilo, upokojit svou duši i srdce, abychom byli připraveni nechat o Velikonocích Boha vystavět v našem srdci chrám.

Často Pána Boha prosím: Pane vybuduj si v mém srdci chrám, a jakmile Bůh se stavbou začne, tak mu do toho kecám... jéjda, tady chceš udělat okna? Já bych raději koukala na druhou stranu, jéjda, teprve máš základy, ale já už zítra mám plný díř, nemám čas, proč ti to tak dlouho trvá? Jéjda, tak víš co, asi to odložíme, teď potřebuji vydělávat peníze, uklidit dům, napéct koláče, napsat práci do školy, zajet nakoupit, zítra pořádá kamarádka oslavu... pokaždé se něco najde. A Bůh je uvnitř mého srdce a čeká až si zase udělám čas, odložím svou touhu všechno řídit a nechám ho, aby budoval a stavěl...

Všichni jsme Boží děti a ať se děje cokoliv, zůstávám vždy v jeho náručí, pod jeho ochranou. Nemůžeme udělat nic, aby nás přestal milovat nebo nás opustil. To jen my se musíme vrátit domů.

Národní pochod pro život

Aby každá žena věděla, že v tom nezůstane sama.

21. března 2015 v Praze
zahájení ve 14:15 na Mariánském náměstí

V loňském roce přišlo o život dalších 23 tisíc dětí. Možná jen jejich maminkám nikdo neřekl, že na potrat jít nemusí.

Jsme kreativní. Jsme pro život.

pochodprozivot.cz

Katolický ústav

Hnutí pro život

svoboda asociace

Najmenší z nás

- ❖ O Květné neděli po hrubé zveme mládež a biřmovance na oběd na faru, po kterém se přesuneme pod Kopeček ke společné modlitbě křížové cesty. Dobrovolný příspěvek činí 50 Kč. Předem se, prosím, nahlaste na emailu daniela.severova@gmail.com, nejspozději však do středy 25. 3.
- ❖ Zveme vás na modlitbu růžence za mír a naše biřmovance každou středu od 18. hod přede mší ve Velatické kapliče.

KUK! CO NÁS ČEKÁ?

- 11. 3. Křížová cesta z Velatic do Tvarožné; po mši svaté
- 14. 3. Druhá beseda o Eucharistii v 18.30 na faře
- 15. 3. Křížová cesta v Mokré ve 14.00 hod.
- 28. 3. Diecézní setkání mládeže s o. biskupem; Brno, katedrála sv. Petra a Pavla
Velikonoční zpověď v Blažovicích v 18.30
- 29. 3. Květná neděle
Oběd pro mládež na faře
Křížová cesta na Santon vedená mládeží ve 14.00 hod.
Velikonoční zpověď ve Tvarožné v 15.00
- 30. 3. – 1. 4. a 5. 4. – 10. 4.
Svatodušní nověna před biřmováním
- 11. 4. Biřmování v 10.00, pečet' Ducha Svatého přijme 21 biřmovanců.
- 12. 4. Přineste, prosím, pokladničky s postní almužnou
- 26. 4. Žehnání polí
- 3. 5. Pout' v Horákově
- 10. 5. První svaté přijímání
- 23. 5. Diecézní pout' ministrantů, Vranov u Brna
- 29. 5. Noc kostelů
- 6. 6. Diecézní pout' ve Slavonicích
- 14. 6. Pout' v Blažovicích

8.-12. 7. Katolická charismatická konference v Brně

12. – 19. 7.

Farní dovolená Dolomity

26. 7. Pout' ve Velaticích, poutní mše sv. bude v 7.45

2. 8. Pout' v Mokré, poutní mše sv. bude v 7. 45

9. 8. Pout' ve Tvarožné; mše sv. v 7.45 a 10.45 v kostele. Poutní mše v 9.00 na Santonu

29. 8. Pout' rodin ve Žďáru nad Sázavou

6. 9. Pobožnost u kaple Mitrovských (10. výročí obnovení kaple)

UZÁVĚRKA DALŠÍHO ČÍSLA JE: **28. 8. 2015**

KUKátko vychází pro vnitřní potřebu farnosti Tvarožná za podpory o. Josefa. Redakce: Monika Buchtová a Anna Mertová, grafika: Antonín Ryšavý. Stránka pro děti: Anna Mertová (AM). Děkujeme všem, kteří jste přispěli do tohoto čísla. Za fotografie děkujeme: Ženožičkům, J. Strejčkovi a M. Bajerové. Svoje příspěvky můžete posílat i nadále na kuk.tvarozna@email.cz. Uzávěrka pro doručení příspěvků do příštího čísla je **28. 8. 2015**. Prosíme o její dodržení! Děkujeme. Redakce si vyhrazuje právo na drobnou úpravu textů. Neprošlo jazykovou korekturou.

NEPRODEJNÉ!
